

התבוננות בכל רצון ורצון

כשאדם לוקח את כל פרט ממהלך חייו ... הכל, בכל, מכל, כל - ומברר לעצמו כל מעשה ומעשה, האם הוא טוב או לא ... אם הוא עושה כך, נמצא ראשית כל שאדם חי בעולם ברור מאד. ברור לו מה הם הדברים הטובים הגורמים לו לקרבת אלקים, שהם נובעים מהרצון הפנימי "לעשות רצונך" ומקרבים את האדם לקונו, וברור לו גם אלו מעשים אינם טובים.

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

א ברור ששאיפת כל יהודי ויהודי צריכה להיות, לחיות רק למען הקב"ה!

מקור השלב הראשון הוא ה"ברור". השלב השני - להתפלל לקב"ה שיזכה אותו לעשות רק מעשים ראויים ואמיתיים, ואילו מעשים שאינם ראויים שלא יעשה. השלב השלישי, והוא כבר השלב הגבוה יותר, הוא עשיית כל דבר לשמה. **ברור ששאיפת כל יהודי ויהודי צריכה להיות, לחיות רק למען הקב"ה!** ... אך לעולם העבודה נעשית בדרך של הדרגה, ולא בצורה של 'קפיצת-הדרך'

ב בכל דבר ודבר שאדם עושה, הוא לא יוצא ממצב של שלא לשמה ועובר מיד ללשמה

מקור בכל דבר ודבר שאדם עושה, הוא לא יוצא ממצב של שלא לשמה ועובר מיד ללשמה. הוא יוצא ממצב של שלא לשמה, למצב של שלא לשמה ולשמה מעורב יחד. ... ובכן, "רבנו של עולם, אני ניגש ללמוד גם כדי לעשות לך נחת-רוח, וגם כדי למלאות את הרצונות האישיים שלי. עזור לי שנקודת הלשמה תתחזק, ונקודת השלא לשמה תלך ותחלש".

ג עבודת האדם היא לשנות את האחוזים ע"י המעשים שלו לגרום לכך שיהיה יותר לשמה ופחות שלא לשמה.

מקור הכיוון הכללי הוא אחד. נקודת הפתיחה שאדם יוצא ממנה, היא מצב שבו מעורבים הלשמה עם שלא לשמה. בתחילה המעט הוא לשמה, והרוב שלא לשמה, ועבודת האדם היא לשנות את האחוזים ע"י המעשים שלו לגרום לכך שיהיה יותר לשמה ופחות שלא לשמה. זוהי עבודה ארוכה ...

ד אצל כל אדם, ישנן נקודות שהוא מרגיש בהן שהן נעשות שלא לשמה

מקור אדם עובד בהדרגה, עוד ועוד, עד שנקודת השלא לשמה הולכת ונחלשת, ונחלשת, ונחלשת: והוא מתחיל להרגיש שעיקר המעשים שלו נעשים לשמה, ואז העבודה המוטלת עליו הרבה יותר דקה: לקחת כל מעשה ומעשה, ולבדוק שאולי מה שנראה לו שהוא עושה לשמה, בעצם הכל דמיונות. ... **אצל כל אדם, ישנן נקודות שהוא מרגיש בהן שהן נעשות שלא לשמה,** וגם אם זכה שהן אחוז מועט מרצונותיו, ימשיך להתפלל לקב"ה שיעזרהו לעקור אותן מלבו,

ה בכל מעשה ומעשה צריך אדם לחשווד, אולי הנקודה האמיתית כאן היא ה"שלא לשמה" פנימה

מקור בכל מעשה ומעשה צריך אדם לחשווד, אולי הנקודה האמיתית כאן היא ה"שלא לשמה", וה"לשמה" היא שקר, ואין זו אלא הטעייה של היצר הרע שנועדה להטעות אותו ולהחדיר בו את האשליה שהוא עובד "לשמה"! כדי לחיות במהלך כזה של חיים, צריך לחיות במדרגה גבוהה מאוד, עם בקורת פנימית חזקה ביותר!

1 "רבונו של עולם, אולי אני טועה! אנא, העמד אותי על דרך האמת!"

מקור השאלה היא, אפוא: כיצד באמת יכול אדם להיות בטוח שדרך עבודתו נכונה? התשובה האמיתית למי שמחפש את האמת היא, שאכן מי שסבור שהוא בטוח בדרכו - טועה טעות יסודית ביותר! כל ימיו, צריך אדם צריך לחשווד את עצמו שמה הוא טועה, ומידי יום יתפלל לקב"ה ויבכה מעומקא דלבא! על מה? - "רבונו של עולם, אולי אני טועה! אנא, העמד אותי על דרך האמת!"

2 אם לא יבנה יום יום לקב"ה ... לא בטוח שיזכה לצעוד בדרך האמת

מקור הסכנה הגדולה ביותר שאורבת לשומע את דברינו עד כאן, היא שיחשוב שיש לו דרך ברורה, הוא כבר יודע, באפשרותו לנסות להתחיל, והוא ודאי יצליח... הוא אמנם יצליח לנסות, אבל לא בטוח שגם יצליח... אם לא יבנה יום יום לקב"ה ויבקש ממנו: "העמידני על דרך אמת, אולי לא הבנתי את הדברים כראוי", לא בטוח שיזכה לצעוד בדרך האמת.

חלק ב' פרק כז'

- ♦ התבוננות בכל רצון ורצון
- ♦ חידוק נקודת הלשמה
- ♦ התגברות נקודת הלשמה בנפש
- ♦ חקר האמת הפנימית בעבודת הלשמה
- ♦ חיפוש האמת - עבודת חיים